

Ο φόβος ξεπερνιέται με την πίστη στο Χριστό!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Παντού υπάρχει κάποιο στέκι για τον Γέροντα της Πάτμου (π. Αμφιλόχιο Μακρή), είτε σε σπίτι, είτε σε ίδρυμα που διακονούν δικά του πρόσωπα, είτε σε μονύδριο που έπηξαν οι καλογριές του.

Στα ταξίδια του είναι πάντοτε ήρεμος, όσο και αν λυσσομανά το κύμα. Μου διηγείτο ο μακαριστός Θεσσαλονίκης Παντελεήμων:

Το '48 ταξιδεύαμε από την Ρόδο για την Πάτμο με ένα καΐκι. Ήρθε να με παραλάβει και συνοδεύσει ως πατριαρχικό Έξαρχο. Τα κύματα εκάλυπταν σχεδόν το πλοίο. Η καρδιά μου πήγε να σπάσει από τον φόβο και την ταραχή.

Ο πατήρ Αμφιλόχιος, σαν να μη συνέβαινε τίποτε, αμέριμνος με ξεναγούσε στα παράλια της Μικράς Ασίας, σαν να ταξιδεύαμε με γαλήνη μεγάλη. Οπότε σκέφθηκα: «Για να μη ταραζέται και αγωνιά, σίγουρα ξεύρει καλό κολύμβι ως νησιώτης». Δεν βάσταξα άλλο· τον ρώτησα:

-Πάτερ Αμφιλόχιε, ξεύρετε κολύμβι;

-Όχι, δεσπότη μου, ούτε έβρεξα ποτέ τα πόδια μου στην θάλασσα.

-Και δεν φοβάστε το κακό που γίνεται;

-Καθόλου. Ταξίδευσα και με χειρότερη θάλασσα και ο Θεός δεν επέτρεψε να απολεσθώ. Τώρα θα επιτρέψη, που μας περιμένουν ο Θεολόγος και ο Όσιος να εορτάσουμε την ελευθερία του τόπου τους;

Εθαύμασα -έλεγε ο δεσπότης αργότερα- την απάθεια του ανδρός, αλλά και την πίστη και εμπιστοσύνη του στον Θεό· ενώ εγώ ως ο Πέτρος χανόμουνα στην θέα των μεγάλων και δυνατών κυμάτων.

Αλλά, όπως φαίνεται, έτσι ήταν όλη του η ζωή: εκεί που νόμιζες πως χάνεται και δεν θα ξαναφανή, τον έβλεπες να περιπατή επί των νοητών κυμάτων και βασάνων της ζωής, γαλήνιος και ευθυτενής όπως και πρώτα.

(Από το βιβλίο: Πνευματική συμπόρευσις, Γρηγορίου μοναχού Κουβαρίτου, Ιερά Μονή Δοχειαρίου, Άγιον Όρος, 2014, σελ.53)

inpantanassis.blogspot.com